

สารนิเทศร่นักศึกษา อภยาลัยเซงถัม

ปีที่ 16 ฉบับที่ 2 ปีการศึกษา 2558

พระพิภตร
แห่งความเมตตา
Misericordiae Vultus

Seangtham College

คุมกันฉันท์พ่อลูก

โตม มากหลง เจริญ ก่องมระช่าหูก
อธิการสามเณรลัทธิสงธรรม

ปีการศึกษา 2015 ใกล้จะสิ้นสุดลงในไม่ช้า พ่อขอร่วมแสดงความยินดีกับนักศึกษาที่กำลังจะจบจากสถาบันแสงธรรมในปีการศึกษานี้ ทั้งในระดับปริญญาตรี 3 สาขาวิชา และระดับปริญญาโท สถาบันแสงธรรมไม่ใช่เป็นเพียงแหล่งของวิชาการความรู้ซึ่งรับประกันด้วยใบปริญญาเท่านั้น แต่เป้าหมายสำคัญที่สุด คือ ผลผลิตของสถาบันอันได้แก่บัณฑิต มหาบัณฑิตทุกคนต้อง “ดี” และ “ทำได้อย่างดี” อีกด้วย คำว่า “ดี” ในที่นี้ พ่อคิดว่ามีจุดเริ่มต้นในความใส่ใจ สำหรับเรานักศึกษาแสงธรรม-

แล้วพ่อคิดว่ามีจุดเริ่มต้นในความใส่ใจ สำหรับเรานักศึกษาแสงธรรมแล้ว ก็คือ ใส่ใจต่อชีวิตสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้า ใส่ใจต่อความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ ใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียน ใส่ใจต่อการประกาศข่าวดี และใส่ใจต่อสภาวะแวดล้อมรอบตัวของเราเอง ถ้าเรามี “ความใส่ใจ” ความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ก็จะเป็นผลที่ตามมา นั่นก็คือ นักศึกษาย่อมสามารถ “ทำได้อย่างดี” ในการฝึกฝนอบรมตนเอง การศึกษาเล่าเรียน และหน้าที่การงานในอนาคต พ่อพูดเช่นนี้เพราะในยุคปัจจุบัน “ความใส่ใจ” ในการเรียน และรับการอบรมของเราถูกแย่งพื้นที่ไปเกือบหมดจากสื่อออนไลน์ต่างๆ ซึ่งมักจะมีโอกาสทำหน้าที่แทนบิดา มารดา ครู อาจารย์ และเป็นผู้ให้การอบรม ดังนั้นขอให้นักศึกษาแสงธรรมพึงตระหนักถึงด้านบวกและด้านลบของเครื่องมืออุปกรณ์สื่อสารเหล่านี้ ซึ่งมักจะส่งผลให้ “ความใส่ใจ” ต่อการศึกษาเล่าเรียน และชีวิตด้านอื่นๆ ของนักศึกษาลดน้อยลง นอกจากนั้นคุณค่าของมันยังไม่อาจเทียบเท่ากับ “สื่อที่มีชีวิต” ซึ่งอยู่อย่างใกล้ชิดรายรอบตัวของนักศึกษาเองอีกด้วย

ความใส่ใจที่พ่อพูดถึงนี้ยังเป็นเงื่อนไขนำไปสู่ “**ความมีเมตตาธรรม**” ต่อผู้อื่นด้วย ความไว้วางใจกัน ความเข้าใจกัน ความร่วมไม้ร่วมมือกัน สันติสุข ความรัก และความมีเมตตา ล้วนเป็นผลต่อเนื่องที่มีจุดเริ่มต้นมาจาก “ความเอาใจใส่” หรือ “CARE” ต่อกันนั่นเอง ตรงกันข้ามกับ การควบคุม บีบบังคับ ทำร้าย จะนำไปสู่ ความขัดแย้ง ความรุนแรง ความแตกแยก ความเกลียดชัง และการเมินเฉยต่อกัน “**DON'T CARE**” ในที่สุด ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมนี้ พระศาสนจักรให้ข้อเสนอแนะให้คริสตชนแสวงหาโอกาสทำกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและฝ่ายจิตกับเพื่อนพี่น้องของเรา ก่อนอื่นใด “**ความเมตตา**” เป็นคุณสมบัติของพระเจ้าเอง พระเจ้าทรงเป็นองค์แห่งความรักและความเมตตา พระองค์ไม่เคยเปลี่ยนแปลงเพราะความเมตตาเป็นแก่นแท้ของชีวิตพระตรีเอกภาพ นักบุญยอห์น แห่งไม้กางเขน เปรียบเทียบว่าพระเจ้าทรงเป็นแสงสว่างของดวงอาทิตย์ซึ่งปรากฏขึ้นในตอนเช้า และส่องแสงมาถึงหน้าบ้านของเรา แสงสว่างของดวงอาทิตย์พร้อมที่จะฉายแสงเข้ามาในบ้านของเรา เป็นเราเองที่ต้องเป็นผู้เปิดประตูให้แสงสว่างอันอบอุ่นนั้นเข้ามาขับไล่ความมืดมิดภายในบ้านของเราให้หมดไป ดังนั้น พระเจ้าไม่เคยหลับไหลหรือ่วงเหงาหาวนอนเหมือนกับเราในบางครั้งเวลาอยู่ในห้องเรียน พระองค์ฉายแสงมายังวิญญาณของเราทุกวัน ทุกเวลา และสำหรับทุกคนเสมอเหมือนกัน นักวิทยาศาสตร์พิสูจน์ชัดเจนแล้วว่า พระอาทิตย์ไม่เคยเปลี่ยนที่ของมัน มีแต่โลกที่หันหลังให้กับแสงของดวงอาทิตย์ในยามกลางคืน เราสามารถเรียนรู้ถึงความรักของพระเจ้าได้จากสิ่งนี้ จากประสบการณ์ชีวิตของเราตั้งแต่วัยเด็ก เราเรียนรู้แต่เพียงว่า ถ้าเราเป็นเด็กดีของพ่อแม่ ครู หรือทำสิ่งดีๆ ต่อคนอื่นแม้ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนก็ตาม เราย่อมคาดหวังได้ว่าจะได้รับการตอบสนองกลับมานในทางที่ดีเช่นกัน แต่ความดีงามที่เรานุษย์ทำไม่อาจเปลี่ยนแปลงธรรมชาติของพระเจ้าได้ ไม่ทำให้พระรักมนุษยมากขึ้นหรือน้อยลงเลย และนี่คือสิ่งที่พ่อคิดว่าเป็น “**ข่าวดี**” ของปีเมตตาธรรม เราไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่คู่ควรกับความรักของพระเจ้าตลอดเวลา เพราะเราไม่ได้เป็นเพียงแค่สิ่งสร้างแต่เรายังเป็นบุตรสุดที่รักของพระองค์ ขอเพียงเราอย่าหันหลังให้กับพระเหมือนโลกที่หันหลังให้กับแสงของดวงอาทิตย์ หรือเป็นคนที่ไม่เปิดประตู หน้าต่างของบ้านเสียดวงแสงสว่างอันอบอุ่นในยามเช้าแห่งเมตตาธรรมของพระเจ้ามาถึงหน้าบ้านของเรา เสมือนกับลูกที่ปฏิเสธพ่อของตนเองว่า “พ่อไม่ต้องมาเป็นพ่อของลูกอีกต่อไป” ขอให้การกลับใจ เปิดรับพระวาจา ข่าวดี และเสียงเรียกของพระเจ้า บังเกิดผลที่งดงามในชีวิตของนักศึกษาที่รักทุกคน

โดย บาทหลวง ผศ.ดร.ชาติชาย พงษ์ศิริ

ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม

เมื่อพระสันตะปาปาประกาศให้เป็นปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม มีการพูดคุยกันทั่วไปว่า “พวกเราชาวแสงธรรมจะดำเนินชีวิตอย่างไร ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระสันตะปาปาและพระศาสนจักรที่กำหนดให้เป็นช่วงเวลาพิเศษนี้พูดคุยกันต่อไปว่า”

ประการแรกต้อง“สร้างความตระหนัก(Awareness)ในตน
ประการที่สอง“ปฏิบัติชีวิตให้เข้มข้น”ให้สอดคล้องกับคำขวัญที่ว่า *Merciful like the Father* “จงเป็นผู้เมตตากรุณาอย่างที่พระบิดาของท่านเมตตากรุณาเถิด”

กำหนดให้เป็นช่วงเวลาพิเศษที่จะต้องทำให้กิจการแห่งความเมตตาของเราแต่ละคนสะท้อนความเมตตาที่แสดงออกต่อเพื่อนพี่น้องผู้อื่นด้านร่างกาย และด้านจิตใจ งานเมตตาด้านร่างกายคือการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องที่ยากลำบากและต้องการความช่วยเหลือด้านร่างกาย และสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ

ด้านจิตใจคือกิจการแห่งความรักที่เราช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องของเรา ในความต้องการด้านวิญญาณ ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และความรู้สึกของเขา จึงขอให้ชาวแสงธรรมแต่ละคนได้ใช้ช่วงเวลายปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมนี้ให้มีชีวิตที่โดดเด่นตามคำขวัญที่กำหนดไว้ผ่านทางปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

และที่สำคัญที่สุดคือขอเชิญชวนให้ร่วมกันสวดภาวนาตามพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตปาปา ให้สังคมโลกได้ให้ความสำคัญกับปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม ให้ความเมตตาด้านร่างกาย และด้านจิตใจนั้นเริ่มที่คน เริ่มในตน และขยายผลไปสู่เพื่อนพี่น้องในสังคมได้อย่างแท้จริง

..เราเคย MORY

ที่ผ่านมามีการจัดพิธีบูชาขอบพระคุณฉลอง
ผู้ดูแลฯ แต่งตั้งผู้ช่วยพิธีกรรม และ ผู้อ่านพระคัมภีร์
ที่มหาวิทยาลัยแสงธรรมรับการบวช และแต่งตั้งด้วย

ครั้งหนึ่ง...สโมสรมักศึกษาวิทยาลัย
แสงธรรม จัดโครงการสืบสาน
ประเพณีสงกรานต์ และรดน้ำดำหัว
กันในวันอังคารที่ 12 เมษายน 2559
เพื่อสืบสานวัฒนธรรมประเพณี
อันงดงามของไทย โดยมีผู้บริหาร
คณาจารย์ และนักศึกษาเข้าร่วมใน
ครั้งนี้เป็นอย่างดี

ครั้งหนึ่ง... ชมรมกีฬา ร่วมกับสโมสรมักศึกษา วิทยาลัยแสงธรรม ดำเนินการจัด
โครงการกีฬาแสงธรรมสัมพันธ์ ในหัวข้อ “สถาบันแสงธรรม เมตตาธรรม
-ล้ำคุณค่า สามัคคีด้วยกีฬา ไม่พึ่งพายาเสพติด” ขึ้นในวันพฤหัสบดีที่
25 กุมภาพันธ์ 2559 เวลา 08.00 – 17.30 น. ณ สนามกีฬาวิทยาลัยแสงธรรม

วิทยาลัยแสงธรรม ได้จัดโครงการ
ในเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
ให้ความรู้ตลอดโครงการ

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 5 พฤษภาคม 2559 ที่ผ่านมามีชมรมการศึกษา ได้จัดให้มีโครงการ
การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เพื่อให้ความรู้เรื่องการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุเบื้องต้นก่อนที่จะนำไป
ส่งโรงพยาบาล โดยมีเจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลชานคามิลโล บ้านโป่ง มาให้ความรู้ในครั้งนี้

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันอังคารที่ 12 มกราคม 2559 เวลา 09.00 – 12.00 น. ฝ่ายกิจการนักศึกษา โดยสโมสรนักศึกษา จัดให้มีการบริจาคโลหิตถวายเป็นพระราชกุศลในโอกาสวันพ่อแห่งชาติ โดยมีหน่วยงานเหล่ากาชาดจังหวัดนครปฐม ร่วมกับโรงพยาบาลนครปฐม ออกหน่วยรับบริการบริจาคโลหิตเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ณ อาคารเรียน วิทยาลัยแสงธรรม ทั้งนี้มีคณะผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา และประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงมาร่วมบริจาคโลหิตในครั้งนี้อีกด้วย

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันจันทร์ที่วันจันทร์ที่ 18 มกราคม 2559 วิทยาลัยแสงธรรมร่วมแสดงความยินดีกับบาทหลวง ยอห์นมารีย์เวียนเนย์ ทัดโนย์ คมกฤต ที่ได้รับเลือกจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ให้มีตำแหน่งเป็นอนุศาสนาจารย์ส่วนพระองค์ และบาทหลวงฟรังซิส ไกล์ ที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงพระกรุณาประทานเหรียญตราอิสริยาภรณ์ไม้กางเขน PRO ECCLESIA ET PONTIFICE (ผู้บำเพ็ญประโยชน์แก่พระศาสนจักรและสมเด็จพระสันตะปาปา)

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันอังคารที่ 2 กุมภาพันธ์ 2559 ถวายพระกุศลในพระวิหาร และพิธีบวชสังฆมณเฑียร ณ อาคารมารดาพระผู้ไถ่ โดยพิธีในครั้งนี้มีนัก

สโมสรนักศึกษาขอแสดงความยินดีให้กับนายสโมสรนักศึกษาคนใหม่ ประจำปีการศึกษา 2559 "นาย พิธิทธิ์ ชอแซฟ" หลังเอาชนะการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ศุกร์ที่ 29 มีนาคม 2559 ที่ผ่านมา

ครั้งหนึ่ง...ชมรมการศึกษา ร่วมกับสโมสรนักศึกษา การเรียนภาษามือ ในทุกวันพฤหัสบดี โดยผู้มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษามือมา

แรงบันดาลใจ สู่การเป็นครูคำสอน

ดิฉันได้ตัดสินใจมาเรียนที่วิทยาลัยแสงธรรมเพราะ เบื้องต้นเป็นความต้องการของคุณพ่อเจ้าอาวาสที่เห็นว่าโรงเรียนยังมีครูคำสอนจำนวนน้อย และยังไม่มีการสอนที่จบหลักสูตรปริญญาจากวิทยาลัยแสงธรรม มีเพียงครูคำสอนที่จบภาคฤดูร้อน และโดยส่วนตัวดิฉันก็เห็นว่าเป็นการดีที่โรงเรียนควรมีครูคำสอนเพิ่มมากขึ้น จึงได้ตัดสินใจและเสียสละมาเรียน เพื่อจะได้นำความรู้เกี่ยวกับคำสอนนี้กลับไปใช้สอนนักเรียนและทำงานในโรงเรียน

เมื่อได้มาเรียนแล้ว ทำให้ทราบว่าความรู้เกี่ยวกับคริสต์ศาสนาของเรานั้นมากมายจริงๆ คำสอนที่เคยได้เรียนมาในคอนเด็กนั้นถือว่าน้อยมาก และสิ่งได้เคยรู้มานั้นบางเรื่องก็ยังไม่ลึกซึ้ง เพิ่งมาเข้าใจก็ตอนที่ได้เรียนนี้ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเองอีกทางหนึ่ง เมื่อเจอปัญหานี้กับตัวเองและได้อยู่ร่วมกับเด็กๆ จึงพบว่าคำสอนของพระเยซูเจ้า นั้นยังไม่ได้เข้าไปถึงจิตใจของมวลมนุษยชนอย่างแท้จริง เราจะพบว่าเด็กยุคใหม่ไม่ค่อยสนใจเรื่องคำสอนของศาสนา อาจเพราะเขารู้อย่างไม่เข้าใจ และครอบครัวยังไม่ได้เอาใจใส่เรื่องนี้สักเท่าไหร่ เมื่อเจอกับปัญหาและอุปสรรค รวมถึงสื่อต่างๆ ในยุคปัจจุบัน พวกเขาแก้ปัญหาไปบนทางที่ถูกต้องไม่ได้ จึงหันไปเชื่อหรือจดจ่ออยู่กับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่คำสอน ทำให้ละทิ้งศาสนาอย่างง่ายดาย ปัญหานี้เป็นวิกฤตของโลกยุคปัจจุบัน งานคำสอนจึงมีความสำคัญมาก ครูคำสอนจะนั่งนอนใจกับปัญหานี้ไม่ได้ แต่ควรตื่นตัวและกระตือรือร้นในการสอนคำสอน โดยเฉพาะกับนักเรียนวัยเด็ก เพื่อเขาจะได้มีพื้นฐานความรู้เรื่องคำสอนที่ดีตั้งแต่วัยเด็กและเพิ่มมากขึ้นในชั้นต่อไป จนค่อยๆ ซึมซับเป็นพลังฝ่ายวิญญาณที่เข้มแข็ง เมื่อต้องเจอกับสิ่งล่อลวงต่างๆ ให้หลงผิด จะได้ไม่หลงผิดและละทิ้งพระตรงข้ามเมื่อเขาเจอกับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินชีวิต เขาจะได้ยึดแบบอย่างขององค์พระเยซูในการดำเนินชีวิต โดยมีครูคำสอนเป็นแบบอย่างที่ดีและช่วยชี้แนวทางที่ดีให้แก่พวกเขา

นางสาว อรวรรณ

นักศึกษาสาขาวิชาคริสตศาสนศึกษา ปีที่ 3

ทุกสิ่งดงามตามเวลา

“พระองค์ทรงกระทำให้ทุกสิ่งดงามตามเวลา แต่ทรงใส่ความสำนึกถึงเวลาที่ผ่านไปไว้ในใจของมนุษย์ ถึงกระนั้นมนุษย์ก็ยังไม่เข้าใจจุดเริ่มต้นและการสิ้นสุดของกิจการที่พระเจ้าทรงกระทำ” (ปญจ. 3:11)

7 ปีผ่านไป ไหวตั้งอินทรีโยบเหยื่อ จากศิษย์แสงธรรม สู่การเป็นศิษย์พระเยซูอย่างเต็มรูปแบบ คือการเป็นบาทหลวง ผมพร้อมแล้วหรือ? คำถามนี้พาให้คิดคำนึงถึงช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ผ่านมามีในบ้านแสงธรรมหลังนี้

ผมเลี้ยงปลาทองสองตัวไว้ที่หลังห้อง ตัวใหญ่เกือบเท่าฝ่ามือ วันหนึ่งผมลืมเปิดออกซิเจน เข้ามาพบว่าหงายท้องตัวทอง รู้สึกเสียใจและเสียสลดใจที่ดูแลไม่ดี ขณะที่ตั้งร่างปลาทองออกจากบ่อ ผมได้พบกับลูกปลาสดลึบกว่าตัวซ่อนอยู่ในพุ่มสาหร่าย แม้มูลจะแทนกันไม่ได้ แต่มันก็นำความยินดีมาแทนความสูญเสียมันได้ รอยยิ้มจึงปรากฏได้อีกครั้ง

4 ปีแห่งปรัชญา ในการแสวงหาความจริง และ 3 ปีแห่งเทววิทยา ในการแสวงหาความเชื่อ บางครั้งผมคิดเสียสละและอยากย้อนเวลาเพื่อแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ในอดีต เหมือนกับที่เสียสละปลาทองสองตัวนั้น จนลืมที่จะขอบคุณเวลาปัจจุบัน และตื่นตื่นยินดีกับสิ่งที่จะตามมาในอนาคต เหมือนกับที่พบลูกปลาสดซ่อนอยู่ในพุ่มสาหร่าย แม้จะเสียสละช่วงเวลาที่ไม่ได้แก้ไขไม่ได้ แต่จะมีสิ่งใหม่ในอนาคตมาทดแทน เพราะรู้ว่าพระองค์ทรงกระทำให้ทุกสิ่งดงามตามเวลา เหมือนกับในอดีตที่ผ่านมา ช่วงเวลาของการเป็นบาทหลวงจึงไม่ใช่เรื่องการศึกษาเพื่อเป็นใหญ่ หรือบำเพ็ญตนเองให้บรรลู่ แต่เป็นการต้อนรับน้ำพระทัยของพระเจ้าผ่านทางเหตุการณ์ในแต่ละวันอย่างสุภาพ แม้จะไม่เข้าใจเหตุการณ์ทั้งหมดก็ตาม แต่ด้วยประสบการณ์ผมก็สำนึกว่าตลอดการศึกษาที่สถาบันแสงธรรมนี้ พระองค์ทรงรักและประทับเคียงข้างอยู่เสมอ ผ่านทางคณาจารย์และพี่น้องที่เดินเคียงข้างกันมา ในอนาคตก็เช่นกัน...

นาย สุทธิพงษ์ สุขสำราญ
นักศึกษาสาขาเทววิทยาระดับปริญญาโท ปีที่ 2

ปีแห่งเมตตาธรรม กับ มุมมองปรัชญา

โดย บาทหลวงวิรศักดิ์ ยงศรีปนิธาน

หากมีเวลา หยุด และคิดสักนิด ชีวิตกับเมตตาเป็นของคู่กัน เราเริ่มเดินทางในแต่ละวัน ชีวิตต้องการมากกว่าลมหายใจเสมอ เราต้องการอาหาร เราต้องการที่พัก เราต้องการยารักษาโรค เราต้องการเครื่องมือสื่อสารเพื่อสร้างมิตรภาพ เราต้องการสังคมหรือหมู่คณะ เพื่ออยู่ร่วมกันและเติบโตด้วยกัน คำถาม ความจำเป็นเหล่านี้มาจากไหน คำตอบ มิใช่มาจากตัวเรา เราเริ่มมาทั้งสิ้น ใครเป็นผู้จัดสรรให้กับเรา ทุกสิ่งผ่านมาจากคนอื่น (พระเจ้า) ถ้าไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เราสรุปได้ใหม่ว่า ชีวิตมนุษย์ต้องการความเมตตาจากผู้อื่น (พระเจ้า) เสมอ

EMMANUEL LEVINAS (1906-1995) เป็นชาวลิทัวเนีย เป็นนักปรัชญาสายปรากฏการณ์นิยม ได้สรุปความคิดของตน LEVINAS ได้พยายามสังเคราะห์ปัญหาของภาวะแห่งการเผชิญหน้ากับผู้อื่น “FACE-TO-FACE” ในความสัมพันธ์กับผู้อื่น RELATION WITH THE OTHER แม้กระทั่งด้านจริยศาสตร์ของ LEVINAS ได้เริ่มที่การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น THE ENCOUNTER WITH THE OTHER เราสามารถกล่าวได้ว่า การมีอยู่ของผู้อื่น ทำให้คน ๆ หนึ่งได้เรียนรู้และเข้าใจตนเอง

ในสมณโองการของพระสันตะปาปาฟรังซิส *Misericordiae Vultus* (พระพักตร์แห่งเมตตาธรรม) พระเจ้าไม่เคยหยุดที่จะแสดงธรรมชาติพระเจ้าของพระองค์ในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดแห่งประวัติศาสตร์ พระเมตตาเป็นสะพานที่เชื่อมโยงระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ เป็นการเปิดประตูแห่งหัวใจของเราสู่ความหวังที่จะได้รับความรักตลอดไปแม้ว่าเราจะเป็นคนบาปก็ตาม นี่คือพระพักตร์แห่งเมตตาที่จะทำให้มนุษย์แต่ละคนที่จะได้สัมผัสถึงความเมตตาของพระเจ้าในประสบการณ์ของแต่ละคน จำเพาะเจาะจงในคนๆนั้น เมื่อได้มีประสบการณ์แล้ว “Face to Face” จึงหมายถึง มนุษย์เองจะกลับกลายเป็นผู้เมตตาเหมือนดังพระเจ้าของตน หากซึ่งประสบการณ์แห่งเมตตาของพระเจ้า มนุษย์จะปฏิบัติต่อผู้อื่นเสมือนเป็น ผู้อื่น ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกัน ดังนั้น เมตตาธรรมจึงเป็นสะพานเชื่อมเรากับพระเจ้า เรากับเพื่อนมนุษย์

เป็นไปได้ใหม่ว่า เราควรหยุดคิดสักครู่ คิดถึงความเมตตา หรือ พระเมตตา ในชีวิตของเรา เรามีชีวิตอยู่ได้จนถึงวันนี้ เราต้องขอบคุณพระเจ้า และเราต้องขอบคุณกันและกันเสมอเพราะว่า ไม่มีพระเจ้า ชีวิตของเราไร้ความหมาย ปราศจากผู้อื่น เราไม่มีวันพบตนเองได้ เพราะไม่ว่าพระเจ้าหรือมนุษย์ต่างหีบยื่นสายสัมพันธ์แห่งเมตตาธรรมนี้ให้กับเราเสมอเพื่อเราจะได้เติบโตและก้าวหน้าเป็นมนุษย์เพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าเราจะรู้ หรือ ไม่รู้ถึงความเมตตาดีนี้ เราก็คงอยู่ในมหาสมุทรแห่งเมตตาธรรมนี้ แต่ถ้าเรารู้และขอบคุณได้ตั้งแต่นั้น หัวใจของเราจะเต็มเปี่ยมด้วยความปิติยินดีเพียงใด

{คนแสงธรรม}

สี่ปีในวิทยาลัยแสงธรรม อาจเป็นช่วงเวลาสั้นๆ แต่เป็นช่วงเวลาที่มอบคุณค่าและมีความหมาย เปรียบเหมือนตั้งต้นไม้ที่กำลังเติบโต และมีคุณค่าอย่างดีในการรดน้ำ พรวันดิน และใส่ปุ๋ย การศึกษาในแต่ละปีตลอดระยะเวลา 4 ปีนั้น เป็นเหมือนกับ “การพรวันดิน” และ “การรดน้ำ” อย่างตั้งใจจากบรรดาอาจารย์ทุกๆ ท่าน แม้การศึกษาในแต่ละชั้นปีอาจมีจำนวนที่มากมาย แต่ถ้าสำรวจดูแล้ว หน้าที่หลัก ณ ปัจจุบันของเราก็คือ “การศึกษา” การศึกษาไม่เคยทำร้ายคน มีแต่จะส่งเสริมคนให้พัฒนาต่อไปในอนาคต อีกทั้ง การศึกษาจะไม่เป็นภาระที่หนักเกินไป หากเราเรียนรู้จักจากประโยชน์ที่ว่า “เรียนเพื่อผู้อื่น” และประโยชน์จะเป็นเป้าหมายในการตั้งใจเรียนเพื่อพัฒนาตนเอง และนำความรู้ไปช่วยเหลือผู้อื่นต่อไป

มิติด้านความเชื่อ เป็นอีกด้านหนึ่งที่ได้รับการปลูกฝังอย่างดีจากทางวิทยาลัย การปลูกฝังความเชื่อ จึงเปรียบได้กับ “การใส่ปุ๋ย” เพื่อให้ต้นไม้ต้นเล็กๆ นี้เติบโต ความเชื่อนี้เองที่เป็นบ่อเกิดแห่งคุณธรรมต่างๆ ที่ทางวิทยาลัยปลูกฝังให้ก่อร่างสร้างตัวในตัวเราแต่ละคน ดังนั้น “ความเชื่อกับความรู้” จึงเป็นสิ่งที่ควบคู่กันที่เป็นหลักประกันในอนาคต

ที่สำคัญกว่านั้น คือ ความเชื่อต้องแสดงออกมาได้ในการกระทำ ซึ่งทางวิทยาลัยได้จัดให้มีกิจกรรมต่างๆ และกิจกรรมนี้เองที่ทำให้เราได้แสดงออกถึงความเชื่อของเรา โดยการปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับ บุคลากรและพี่น้องร่วมสถาบันเดียวกันกับเรา หากความเชื่อแสดงออกในลักษณะนี้ได้ แน่แน่นอนว่าในอนาคตนั้น เราก็จะสามารถนำความเชื่อนี้ไปสู่บุคคลอื่นๆ นอกรั้วแสงธรรมได้เช่นกัน โดยการเป็น “ประจักษ์พยานด้วยชีวิต”

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณคณาจารย์ บุคลากร และพี่น้องร่วมสถาบัน ที่ทำให้ระยะเวลา 4 ปีนี้ได้เป็นอีกก้าวหนึ่งที่น่ามั่นคง และก้าวต่อไปด้วยความมั่นใจ อนาคตที่ถูกปลูกฝังจากแสงธรรม ให้มีความเชื่อที่เปี่ยมด้วยความรักและความรักนั้น จะเป็นตัวผลักดันเราเองสู่อนาคตที่รอคอย

วาทะนายกลัโมสรฯ

สวัสดีครับ... เรายังคงทำหน้าที่อย่างซื่อสัตย์อยู่สม่ำเสมอ และในตอนนี้ก็เดินทางมาสู่ช่วงสุดท้ายของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ในปีการศึกษานี้ ทางวิทยาลัยแสงธรรมของเราได้จัดกิจกรรมต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นโครงการหรือกิจกรรมใด ก็ได้รับการตอบรับ ได้รับความร่วมมือจากคุณพ่อ คุณแม่ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และจากพี่น้องนักศึกษาทุกท่านเป็นอย่างดี ต้องขอขอบคุณทุกท่านก่อนเลยครับว่า ครั้งแรกที่ทราบว่าตนเองได้เป็นนายกลัโมสรนักศึกษา ความรู้สึกแรกคือตกใจนิดๆ แล้วก็คิดว่าตนเองจะทำหน้าที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควร แต่เมื่อเวลาผ่านไป ก็ได้รับกำลังใจจากเพื่อนร่วมงานและพี่น้องนักศึกษาทุกคน จึงทำให้ผมมีกำลังใจและมีความกล้ามากขึ้นที่จะทำงานเพื่อพี่น้องนักศึกษาและวิทยาลัยของเรา งานทุกอย่างที่เกิดขึ้นจะสำเร็จไปไม่ได้ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาทุกท่าน บ้านถ้ามีแต่หลังคาก็ไม่เรียกว่าบ้าน ครอบครัวถ้ามีเพียงใครคนใดคนหนึ่งก็ไม่เรียกว่าครอบครัว ดังนั้นทุกคนคือส่วนสำคัญของวิทยาลัยแสงธรรม เพราะเราคือครอบครัวเดียวกัน พวกเราอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน

ในโอกาสนี้ ผมขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และคณะกรรมการลัโมสรนักศึกษาทุกท่าน ที่มีส่วนในการขับเคลื่อนวิทยาลัยของเราให้ก้าวหน้าไปด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ และขอขอบคุณพี่น้องนักศึกษาแสงธรรมทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือกันมาตลอดปีการศึกษาที่ผ่านมา ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มาทำหน้าที่ตรงนี้ ขอขอบคุณในความไว้วางใจและความร่วมมือที่มีให้กับลัโมสรนักศึกษาเสมอมา ขอขอบคุณจากใจจริงครับ

นาย กฤตภาส อากาศานุกูล
นายกลัโมสรนักศึกษา

บรรณาธิการสารฯ

สวัสดีพี่น้องนักศึกษาที่รักทุกๆ ท่าน สารลัโมสรนักศึกษา ฉบับที่ 1 ได้พูดถึงการรักษาสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 2 นี้ ขอพูดถึงความเมตตา เหตุผลหนึ่งที่เลือกหัวข้อ The Year of Mercy หรือปีแห่งเมตตาธรรมนี้ เพื่อให้สอดคล้องพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ในเรื่องความมีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ เราลองมองในสังคมยุคปัจจุบัน เราจะพบว่าคนเราเกิดมาเหมือนมีชีวิตอยู่เพื่อตัวเองโดยไม่แยแสหรือให้ความสำคัญต่อผู้อื่นเท่าใดนัก โดยเฉพาะคนยากจน คนชายขอบของสังคม คนเหล่านี้หลายครั้งถูกเอารัดเอาเปรียบและไม่ได้รับความยุติธรรมจากสังคม คนเจ็บป่วยทั้งร่างกายและจิตใจที่ต้องการความช่วยเหลือเยียวายาถ้วนถูกเมินเฉยจากบุคคลรอบข้างเป็นสิ่งที่เราต้องคิดว่าเรามีคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เหมือนกับเรา ซึ่งเราต้องมีความรักและเมตตาต่อกันจึงจะดำเนินชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุขได้ ดังนั้น จึงอยากเชิญชวนให้ทุกคนได้หันกลับมามองดูชีวิตความเป็นอยู่ของคน คนใกล้ตัวเราและคนรอบข้างให้มากที่สุดโดยไม่เมินเฉย เพื่อเราจะได้เห็นความสำคัญและความต้องการของคนอื่นว่าเราควรจะต้องทำอะไรเพื่อคนที่ประสบความทุกข์ยากในชีวิตเหล่านี้จะได้รับบรรเทาจากเราและเพื่อช่วยให้เขาได้พบหนทางชีวิตที่ดีขึ้น

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้เขียนบทความที่ให้ความร่วมมืออย่างดี รวมถึงนักศึกษาและเจ้าหน้าที่ในการร่วมกันจัดทำสารลัโมสรนักศึกษาฉบับนี้ซึ่งได้สำเร็จลงไปด้วยดี แล้วพบกันใหม่ในปีการศึกษาน้ำครับ

นาย มณฑิธร เจริญศิลป์
บรรณาธิการ

Journal **สารลัโมสรนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม**
Saengtham Student Club

เจ้าของ
ที่ปรึกษา

วิทยาลัยแสงธรรม

บาทหลวง ผศ.ดร.ชาติชาย พงษ์ศิริ
บาทหลวง ดร.อภิสิทธิ์ กฤษเจริญ
บาทหลวง เจริญ ว่องประชาภูดูล

บรรณาธิการ

นาย มณฑิธร เจริญศิลป์

สารลัโมสรนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม
20 ม.6 ต.ท่าข้าม อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
โทร 0-2429-0100-3 แฟกซ์ 0-2429-0819

สังต์พิมพ์